

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. juni 2016
Kontor: EU-retskontoret
Sagsbeh: Louise Degn Brammer
Sagsnr.: 2016-0033-0827
Dok.: 1988789

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 1238, som medlem af Folketinget Peter Skaarup (DF) har stillet til justitsministeren den 10. juni 2016.

Søren Pind

/

Katrine Ledam Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. S 1238 fra medlem af Folketinget Peter Skaarup (DF):

”Mener ministeren, at det er rimeligt, at EU-Domstolen har kompetence til at pålægge den danske Højesteret at dømme i modstrid med det, Folketinget klart har vedtaget?”

Svar:

Spørgeren anfører som begrundelse for spørgsmålet en henvisning til EU-Domstolens nylige afgørelse i den såkaldte Ajos-sag.

Som led i behandlingen af en sag mellem Dansk Industri som mandatar for Ajos A/S mod boet efter Karsten Eigil Rasmussen forelagde Højesteret ved kendelse af 22. september 2014 to præjudicielle spørgsmål for EU-Domstolen i henhold til artikel 267 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde.

Det første præjudicielle spørgsmål vedrørte, om det almindelige EU-retlige princip om forbud mod aldersdiskrimination indeholder et forbud mod en ordning som den tidligere danske, hvorefter arbejdstagere under visse betingelser ikke var berettigede til fratrædelsesgodtgørelse i henhold til den tidligere § 2 a, stk. 3, i funktionærloven.

Det andet præjudicielle spørgsmål vedrørte bl.a., om det er foreneligt med EU-retten, at danske domstole i en sag mellem en arbejdstager og en privat arbejdsgiver om betaling af en fratrædelsesgodtgørelse, som arbejdsgiveren efter national ret var fritaget for at skulle betale, men hvor dette resultat ikke er foreneligt med princippet om forbud mod aldersdiskrimination, foretager en afvejning af princippet om forbud mod aldersdiskrimination over for retssikkerhedsprincippet og efter en sådan afvejning konkluderer, at princippet om forbud mod aldersdiskrimination må vige for retssikkerhedsprincippet således, at arbejdsgiveren i overensstemmelse med national ret bliver fritaget for betaling af fratrædelsesgodtgørelsen.

For så vidt angår *det første præjudicielle spørgsmål* konkluderede EU-Domstolen følgende i præmis 27 i sin dom af 19. april 2016 i sag C-441/14, Ajos A/S:

”27 [...] det almindelige princip om forbud mod aldersdiskrimination, som direktiv 2000/78 er et konkret udtryk for, skal fortolkes således, at det også i en tvist mellem private er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen

omhandlede, hvorefter arbejdstagere ikke er berettiget til fratrædelsesgodtgørelse [...]"

I forbindelse med besvarelsen af *det andet præjudicielle spørgsmål* fastslog EU-Domstolen bl.a. følgende i dommens præmis 32-34:

"32 Domstolen har ganske vist fastslået, at princippet om overensstemmende fortolkning af national ret er underlagt visse begrænsninger. De nationale retsinstansers forpligtelse til at henvise til EU-retten, når de fortolker og anvender de relevante nationale retsregler, begrænses således af generelle retsprincipper, og den kan ikke tjene som grundlag for en fortolkning *contra legem* af national ret [...]

33 I denne sammenhæng skal det bemærkes, at kravet om en overensstemmende fortolkning omfatter forpligtelsen for de nationale domstole til i givet fald at ændre en fast retspraksis, såfremt denne er baseret på en fortolkning af national ret, som er uforenelig med formålene med et direktiv [...]

34 Den forelæggende ret kan derfor ikke i hovedsagen med rette antage, at det er umuligt for den at fortolke den omhandlede nationale bestemmelse i overensstemmelse med EU-retten, alene som følge af den omstændighed, at den stedse har fortolket denne bestemmelse i en retning, som ikke er forenelig med denne ret."

Bla. under henvisning hertil konkluderede EU-Domstolen følgende i dommens præmis 43:

"43 [...] EU-retten skal fortolkes således, at når en national domstol, for hvilken der er indbragt en tvist mellem private, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2000/78, anvender bestemmelserne i national ret, påhviler det den at fortolke disse bestemmelser således, at de kan anvendes i overensstemmelse med dette direktiv, eller, såfremt en sådan overensstemmende fortolkning er umulig, om nødvendigt at undlade at anvende enhver bestemmelse i national ret, som er i strid med det almindelige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder. Denne forpligtelse kan hverken

drages i tvivl af retssikkerhedsprincippet eller princippet om beskyttelse af den berettigede forventning [...]”

I henhold til TEUF artikel 267 har EU-Domstolen kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af traktaterne og om gyldigheden og fortolkningen af EU-retsakter udstedt af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer. EU-Domstolens kompetence er således begrænset til at besvare de spørgsmål, som den er blevet forelagt. Det er herefter op til de nationale domstole – bl.a. på baggrund af EU-Domstolens besvarelse af de præjudicielle spørgsmål – endeligt at afgøre den nationale sag. De nationale domstole skal i den forbindelse bl.a. tage stilling til, hvilken betydning EU-Domstolens dom har i forhold til sagens faktiske omstændigheder og den for sagen relevante nationale ret.

Højesteret skal således på baggrund af EU-Domstolens dom i sag C-441/14, Ajos A/S, træffe afgørelse i sagen mellem Dansk Industri som mandatar for Ajos A/S mod boet efter Karsten Eigil Rasmussen. Højesteret har ikke på nuværende tidspunkt afsagt dom i sagen.